

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE
CAPITOLUL 7

Ispita preacurviei și urmările ei

24 Și acum, fiilor, ascultați-mă
și luați aminte la cuvintele gurii mele.

25 Să nu ți se abată inima
spre calea unei asemenea femei,
nu te rătăci pe cărările ei.

26 Căci ea a făcut să cadă multe jertfe
și mulți sunt cei pe care i-a ucis ea.

27 Casa ei este drumul
spre Locuința morților,
drumul care coboară
spre locașurile morții.

CAPITOLUL 8

Strigarea Înțelepciunii

1 Nu strigă înțelepciunea
și nu-și înalță priceperea glasul ?

2 Ea se așază sus pe înălțimi,
afară pe drum, la răspântii,

3 și strigă lângă porți, la intrarea cetății,
la intrarea porților :

4 „Oamenilor, către voi strig,
și spre fiii oamenilor
se îndreaptă glasul meu.

5 Învățați-vă minte, proștilor,
și înțelepțiți-vă, nebunilor !

6 Ascultați, căci am lucruri mari de spus,

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

*și buzele mi se deschid
ca să învețe pe alții ce este drept.
7 Căci gura mea vestește adevărul,
și buzele mele urâsc minciuna !*

8 Toate cuvintele gurii mele sunt drepte,
n-au nimic neadevărat, nici sucit în ele.

9 Toate sunt lămurite pentru cel priceput
și drepte pentru cei ce au găsit știința.

10 Primiți mai degrabă
învățăturile mele decât argintul,
și mai degrabă știința decât aurul scump.

11 Căci înțelepciunea prețuiește mai mult
decât mărgăritarele,
și niciun lucru de preț
nu se poate asemui cu ea.

12 Eu, Înțelepciunea,
am ca locuință mintea
și pot născoci cele mai chibzuite planuri.

13 Frica de Domnul este urârea răului ;
truflia și mândria, purtarea rea

și gura mîncinoasă, iată ce urâsc eu.

14 De la mine vine sfatul și izbânda,
eu sunt priceperea, a mea este puterea.

15 Prin mine împărătesc împărății
și dau voievozii porunci drepte.

16 Prin mine cârmuiesc dregătorii
și mai marii, toți judecătorii pământului.

17 Eu iubesc pe cei ce mă iubesc,
și cei ce mă caută cu tot dinadinsul
mă găsesc.

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL X, NR. 432 I 18 FEBRUARIE 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Când privesc cerurile –
lucrarea mâinilor Tale –
luna și stelele pe care le-ai făcut,
îmi zic : Ce este omul,
ca să Te gândești la el ?
Și fiul omului,
ca să-l bagi în seamă ?”
[PSALMUL 8 : 3 – 4]

- Editorial
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Proverbele

Editorial. *Salvat din foc* (II)

„Isus, care ne scapă de mânia viitoare (care vine)”. (1 Tesaloniceni 1 : 10)

Se povestește că un indian convertit la Hristos, ar fi fost întrebat odată de un european necredincios, în ce constă motivul păcii lui. La aceasta indianul a luat un mănunchi de vreascuri, a făcut din ele pe pământ un cerc, în mijlocul căruia a pus un vierme. A aprins vreascurile. Zadarnic a încercat animalul chinuit de teamă să scape.

Când s-a încovoiat în mare chin pe pământ, indianul l-a apucat, l-a scos din foc și l-a pus în siguranță. Astfel a prezentat fiul sălbăticiei ceea ce a făcut Isus pentru el ...

Pe El l-a lovit mânia dreaptă a Dumnezeului sfânt, atunci când a luat locul păcătoșului vinovat.

Sub crucea Lui este un loc de siguranță desăvârșită pentru toți credincioșii ; ei stau înaintea lui Dumnezeu în Hristos ; acolo unde stau ei, judecata și-a făcut deja lucrarea, ea nu mai poate niciodată să-i ajungă pe aceia care au găsit adăpost în acest loc. De aceea se laudă un credincios :

„Isus, care ne scapă de mânia viitoare (care vine).” Tu unde stai ? Ești adus în siguranță față de mânia viitoare ? Poți s-o spui cu convingere liniștită ? Sau încă mai aparții acestei lumi, care merge în întâmpinarea judecății ?

Una din două este cazul, nu există cale de mijloc : ori salvat, ori pierdut. Ori ești pe calea vieții, ori pe calea lată, care duce la osândă. Aici nu se pune problema dacă ești conștiincios, ascultător, curajos, sincer și cinstit în ochii semenilor.

Toate acestea s-ar putea să fie așa și bineînțeles că acestea sunt lucruri care au o mare valoare pentru viața pământească, vrednice de toată recunoașterea omenească.

Totuși, nici o virtute omenească nu poate salva sufletul unui om păcătos de mânia viitoare. Numai în lucrarea lui Isus este iertare veșnică de toată vina, siguranță deplină pentru orice credincios.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

[Continuarea de pe pagina 1]

Din sticlă

„Râurile s-au înălțat, Doamne, râurile și-au înălțat glasul, râurile și-au înălțat valurile mugind. Domnul, în locurile înalte, este mai puternic decât glasul apelor mari, decât valurile puternice ale mării”. (Psalmul 93 : 3 – 4)

În general, din sticlă nu iese nimic bun. Câtă fericire frântă, câte căsnicii distruse, câte familii ruinate, copii neglijați, delincvență, suferință și lacrimi au ieșit până acum din sticlă, știe oricine care privește în interiorul vieții. Dar există și cazuri de excepție, când din sticlă ies binecuvântare și pace. Un asemenea caz vreau să povestesc. „Stolz von West Hartlepool” era o corabie mândră, care a părăsit acum câțiva ani portul natal pe cea mai frumoasă vreme, sub comanda căpitanului John Lahnes.

După câteva zile a izbucnit un uragan. În bătaia grea a valurilor corabia gema și se văita și sub forța valurilor care se prăvăleau și a furtunii, în frumoasa navă s-a făcut o spărtură.

Marinarii au fost chemați la pompe, dar n-au putut să biruiască apa care pătrundea înăuntru.

Corabia încă își croia drum prin bătaia grea a valurilor, dar fiecare știa că zilele sunt numărate, că nava se va scufunda lent ...

Dar la bordul corăbiei „Stolz von West Hartlepool” marinarii s-au dus la rugăciune, toți au mărturisit că au găsit pace în Isus, toți au putut să-L laude pe Dumnezeu că i-a iubit atât, încât a dat pe singurul Lui Fiu la moarte și judecată pentru ei.

Căpitanul a mers în cabina lui și a scris următoarele cuvinte, ca mesaj de despărțire pentru soția și copiii lui :

9 octombrie,

Iubita mea soție !

Înainte ca aceste rânduri să ajungă în mâinile tale, nu voi mai fi pe pământ. Corabia noastră este foarte spartă. Pompele refuză serviciul ; un val care s-a spart pe bord i-a zdrobit piciorul lui John Hunter.

Furtuna este îngrozitoare, iar corabia este epavă de tot. Dar, laudă lui Dumnezeu, ne putem lăsa plini de încredere în voia Tatălui nostru.

Toți marinarii mei sunt fericiți în Domnul lor. Ei au apelat toți la Domnul pentru har și au găsit în El pace.

Întoarcerea la Dumnezeu a lui John Hunter a fost una dintre cele mai plăcute pe care le-am trăit vreodată. –

Scumpa mea nevastă, te încredințez în harul lui Dumnezeu. Știu că El vă va purta de grijă ție și copiilor.

Mă rog lui Dumnezeu ca să ne revedem toți sus. Să dea Dumnezeu, de dragul lui Hristos ! Soțul tău care te iubește, John Laynes.

Căpitanul a băgat această scrisoare într-o sticlă, a astupat-o și a aruncat-o peste bord. Ochii lui Dumnezeu au vegheat asupra sticlei, ea a fost aruncată pe coasta Iutlandei, găsită, predată autorităților și prin ele trimisă în Anglia, astfel a ajuns ultima scrisoare a scumpului ei soț, la văduva căpitanului lui „West Hartlepool”.

Noi toți avem motive să-I mulțumim Domnului, că puterea și harul lui au dus această veste la țintă.

Mai tare decât o poate face vuietul furtunii, vorbește scrisoarea din această sticlă dusă la țintă, despre harul lui Dumnezeu, care-și întinde mâinile din cer, în jos, pentru a-i mântui pe păcătoși.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

**CITIȚI EVANGHELIA
TRĂIȚI EVANGHELIA
VESTIȚI EVANGHELIA
Astfel vei fi și tu o lumină în lume**

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 1

MISIONARISMUL ÎN PRIMELE VEACURI

Creștinismul s-a născut prin misionarism, trăiește și se răspândește prin misionarism. Cristos Domnul Însuși a fost cel mai minunat misionar.

El a părăsit gloria cerului și a venit pe pământ, să ne aducă vestea bună a dragostei dumnezeiești :

„umbra din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul” și în sfârșit, Și-a dat viața ca Jertfă pentru mântuirea noastră.

Toți cei doisprezece apostoli au fost misionari. În *Evanghelia după Matei* 10 : 1 - 42, ni se relatează trimiterea lor în misiune.

Iar, după pogorârea Duhului Sfânt la Rusalii, când au primit puterea de a fi martori, ei au făcut lucrarea misionară începând de la Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

Iată pe scurt pe unde au misionat ei :

Apostolul **Matei** a predicat Evanghelia vreo 12 sau 15 ani în Iudeea, apoi se spune că a plecat în Etiopia unde a întemeiat multe biserici creștine, a mers în Parția, Asia Mică și a ajuns până în Tracia. Unele tradiții spun că el a suferit moartea de martir la Lisimachia.

Apostolul **Ioan** a propovăduit Evanghelia în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, apoi a mers la Efes, unde a lucrat până la exilarea lui în insula Patmos.

Apostolul **Toma** spun unele tradiții că a mers să predice în Persia și că a ajuns până în India, unde a format biserici creștine, apoi a suferit moartea de martir.

Apostolul **Petru** a predicat la Ierusalim, în Samaria, în Antiohia, apoi a misionat în răsărit, la evreii rămași în Babilon. Unii sunt de părere că denumirea de Babilon e figurativă și însemnează Roma. A murit moarte de martir.

Apostolul **Pavel** a misionat în Asia Mică, în Cipru, în Macedonia, în Grecia, la Roma și probabil a ajuns până în Spania.

Barnaba a fost cu apostolul Pavel în prima călătorie misionară prin insula Cipru și Asia mică, iar în a doua călătorie a mers cu Marcu din nou în Cipru.

Apostolul Bartolomeu sau Natanael a făcut misiune în părțile răsăritului, prin Persia, Mesopotamia, Egipt și Armenia.

[[Continuarea în numărul viitor](#)]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16](#)]

„**Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !**”